dosarul nr. 1-157/2025 (1-25078027-38-1-03062025) (2025270114)

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

21 octombrie 2025 mun. Orhei, R. Moldova

Judecătoria Orhei, Sediul Central
instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Viorica Severin
Grefier Rodica Popa
Cu participarea:
procurorului Alexandru Morgun
apărătorul inculpatului, avocatul Mihai Stăvilă
inculpatului Marcel Ursu

judecând în şedinţă de judecată *publică*, în procedura articolului 364[1] Cod de procedură penală al RM pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a inculpatului,

Ursu Marcel ***,** născut la *****, IDNP *****, originar din satul ***** și domiciliat în mun.*****, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, studii superioare, căsătorit, fără persoane la întreținere, activează în calitate de specialist tehnolog în cadrul SRL ”Umanmslai”, anterior judecat prin:

- *sentința Judecătoriei Orhei din 11 noiembrie 2011*, prin care a fost condamnat în baza art. 264[1] alin. (3) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 80 și art. 79 alin. (1) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 160 (o sută șaizeci) ore, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport;

- *sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 20 decembrie 2018*, prin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264[1] alin. (1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364[1] Cod de procedură penală, stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 565 (cinci sute șaizeci și cinci) unități convenționale, ceea ce constituie 28 250 (douăzeci și opt mii două sute cincizeci) lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani;

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal al RM,

Procurorul, **Alexandru Morgun**, în dezbaterile judiciare a solicitat ca Ursu Marcel să fie recunoscut vinovat în baza art. 264[1] alin. (1) Cod penal, cu

aplicarea prevederilor art. 80^1 din Codul penal, de stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1875 u.c, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, mijlocul material de probă, de păstrat la dosar, măsura preventivă aplicată lui Ursu Marcel - ridicarea provizorie a permisului de conducere de menținut, *până la definitivarea sentinței.*

Apărătorul inculpatului, avocat **Mihai Stăvilă** a pledat pentru stabilirea în privința inculpatului a unei pedepse mai blînde, ținând cont de circumstanțele atenuante, precum reputație bună, la locul de trai , se căiește sincer de fapta comisă, *iar în temeiul prevederilor art. 79 Cod penal,* pentru cumul de circumstanțe atenuante, care instanța le poate considera ca excepționale solicită în temeiul art. 80^1 Cod penal, aplicarea unei pedepse sub formă de amendă din limita minimă.

Inculpatul **Ursu Marcel** în ultimul cuvânt și-a recunoscut vina integral, căindu-se de cele comise a solicitat o pedeapsă minimă prevăzută de lege, în formă de amendă, fără anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Termenul examinării cauzei penale: 03 iunie 2025 – 21 octombrie 2025.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate la faza de urmărire penală, instanța de judecată,

c o n s t a t ă:

Ursu Marcel ***,** deţinînd permis de conducere, la 17.03.2025, intenționat a condus automobilul de model „*****”, cu numere de înmatriculare *****, pe str. *****, aproximativ pînă la ora 20:25, cînd a fost stopat de către colaboratorii de poliție şi fiind supus verificării, s-a stabilit că la Ursu Marcel sunt prezente simptome evidente de folosire a băuturilor alcoolice, fapt confirmat prin rezultatele testării alcoolscopice care denotă concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat ca fiind de 0,92 mg/l, ceea ce constituie stare de ebrietate provocată de consumul băuturilor alcoolice ce depășesc limitele admisibile.

Privind procedura.

În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Ursu Marcel, a înaintat personal o cerere scrisă autentică, contrasemnată de apărătorul acestuia, Mihai Stăvilă prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu întocmit și că nu are obiecții asupra faptelor indicate, nu solicită administrarea altor probe și că îi sunt cunoscute consecințele admiterii cererii date.

În conformitate cu art. 364[1] alin. (1) Cod de procedură penală, pînă la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

(1[1]) Judecarea cauzelor penale privind infracțiunile pentru care legea prevede pedeapsa cu detențiune pe viață nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

(2) Judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decît dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe, iar din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă suficiente date cu privire la vinovăția inculpatului.

Pentru a elucida faptul dacă este posibilă aplicarea procedurii simplificate la caz, instanța de judecată a analizat materialele dosarului penal și a constatat că faptele incriminate există, constituie infracțiune și a fost săvîrșită de inculpat, iar urmărirea penală s-a efectuat fără încălcarea unor drepturi procedurale și fără lezarea libertăților fundamentale ale inculpatului.

Totodată, instanța a verificat autenticitatea cererii de judecare a cauzei penale în baza art. 364[1] Cod de procedură penală și a stabilit că aceasta a fost înaintată în cunoștință de cauză, cu întrunirea condițiilor cerute, și explicând inculpatului consecințele judecării cauzei în conformitate cu procedura indicată în art. 364[1] Cod de procedură penală, cererea sus enunțată a fost acceptată.

De asemenea, actele de urmărire penală nu prezintă semne că ar putea fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile şi libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe.

Argumentele inculpatului.

Fiind audiat potrivit prevederilor art.105-110, 370 din Codul de procedură penală, asupra esenței învinuirii înaintate, inculpatul Ursu Marcel, a declarat că susține declarațiile date la urmărirea penală.

La situaâia de 17.03.2025, deținând permis de conducere de categoria *****.

Astfel, la data de 17.03.2025, în drum spre casă, după serviciu, la o cafenea, a consumat alcool cu prietenii, a urcat la volanul automobilului de model „*****”, cu nm/în., *****, care î-i aparține, deplasându-se spre casă. A fost stopat de colaboratorii de poliție, pe str. ***** în preajma comisariatului militar, a fost întrebat dacă a consumat sau nu băuturi alcoolice, a prezentatat actele la control și

a comunicat că a consumat alcool. A acceptat să fie testat cu aparatul ,,Drager,, și fiind supus verificării, a expirat aerul și rezultatul a fost de 0,92 mg/l, rezultat cu care a fost de acord. Nu i-a fost explicat faptul că, dacă nu este de acord poate merge să î-i fie prelevate probe biologice. Mașina a fost ridicată la parcarea auto cu plată și a luat-o de acolo.

Dacă instanța de judecată îl va considera vinovat, solicită să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, sub formă de amendă, are posibilitate să o achite.

Cu privire la analiza probelor.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Ursu Marcel a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. *La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului şi libertăților fundamentale,* inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura, cauza şi probele pe care se fundamentează acuzația, cât și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Ursu Marcel și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat *şi anume:*

- Prin declarațiile martorului Jingan Constantin, care a declarat că locuiește în satul ***** împreună cu familia. Activează în calitate de subofițer al Serviciului Supraveghere Tehnică și Accidente Rutiere în cadrul Inspectoratului de Poliției Orhei.

La data de 17 martie 2025, a fost implicat în serviciu de la ora 08:00, până la data de 18 martie 2024 ora 08:00, împreună cu colegul Alin Sicinschi, cu automobilul de serviciu ”***** cu n/î MAI *****

Astfel, aproximativ la ora 20:25, în timp ce efectuau patrulare pe teritoriul *****, cu direcția spre mun. Orhei, au observat un automobil de model ”*****” cu n/î *****, ce se deplasa din sens opus și avea un mers neuniform pe partea carosabilă, cu viteză excesivă. Atunci a fost inclus girofarul prin semnalul luminos de culoare roșie albastru și semnalul sonor, cu scopul de a fi stopat mijlocul de transport, la care conducătorul automobilului de model ”*****”, a ignorat cerințele de a stopa mijlocul de transport încercând de a se eschiva. Atunci Ursu Marcel a fost urmărit și blocat în curtea unui bloc de locuit de pe strada ***** Apropiindu-se de portiera șoferului, la volan, a observat o persoană de gen masculin, care s-a prezentat ca Ursu Marcel.

În automobil Ursu Marcel se afla de unul singur. De la conducătorul auto, au fost solicitate, careva acte de proveniență a mijlocului de transport, cât și permisul de conducere și Ursu Marcel, acesta s-a conformat și a prezentat actele. Subsecvent, la fața locului, din discuții cu conducătorul dat s-a simțit un miros puternic de alcool din cavitatea bucală. La fel, fiind întrebat dacă acesta a consumat careva băuturi alcoolice, conducătorul auto a confirmat că a servit băuturi alcoolice înainte de a se urca la volanul autovehiculului. Ca urmare, fiindu-i propus conducătorului auto testarea alcoloscopică cu aparatul ,,Drager,, la Ursu Marcel, s-a stabilit o concentrație de alcool în aerul expirat de 0.92 mg/l.

După testarea alcooscopică, i-au explicat lui Ursu Marcel că testarea alcooscopică a stabilit că el se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și că în acțiunile acestuia există o bănuială rezonabilă că a comis o infracțiune, explicându-i drepturile și obligațiile acestuia și aducându-i la cunoștință eventualele consecințe. De asemenea, i-au explicat că, în cazul în care nu este de acord cu procedura testării, funcționarea aparatului de testare sau rezultatul testării are dreptul de a-l contesta prin examinarea medicală cu recoltarea obligatorie a probelor biologice, la care acesta a comunicat că refuză și este de acord cu rezultatul, fapt confirmat prin secvența video.

Ulterior, la fața locului, în *****, șoferul Marcel Ursu a fost înlăturat de la conducerea unității de transport și a fost însoțit la IP Orhei, pentru documentarea acestuia pe faptul conducerii mijlocul de transport în stare de ebrietate, iar unitatea de transport al acestuia a fost ridicată și plasată la parcarea specială din mun. Orhei. Mai apoi, de la Marcel Ursu, a fost ridicat prin ordonanță și proces-verbal de ridicare permisul său de conducere. La fel, momentul supunerii testării alcoolscopice a fost fixat video. (f.d. 24-25).

- ***Prin declarațiile martorului Alin Sicinschi,*** care a declarat că locuiește în or. Rezina, str. Basarabia 8 ap. 114, împreună cu familia. Activează în calitate de ofițer superior al Serviciului Supraveghere Tehnică și Accidente Rutiere în cadrul Inspectoratului de Poliției Orhei.

La 17 martie 2024, a fost implicat în serviciu de la ora 08:00, până la data de 18 martie, ora 08:00, împreună cu colegul Constantin Jingan, cu automobilul de serviciu ”***** cu n/î MAI *****

Astfel, aproximativ la ora 20:25 în timp ce efectuau patrulare pe teritoriul *****, cu direcția spre mun. Orhei, au observat un automobil de model ”*****” cu n/î *****, ce se deplasa din sens opus și avea un mers neuniform pe partea carosabilă, cu viteză excesivă. Atunci au fost inclus girofarul prin semnalul luminos de culoare roșie albastru și semnalul sonor, la care conducătorul automobilului de model ”*****”, a ignorat cerințele de a stopa mijlocul de transport încercând de a se eschiva, atunci a fost urmărit și blocat în curtea unui bloc de locuit de pe strada ***** Apropiindu-se de portiera șoferului, la volan, au

observat o persoană de gen masculin, care s-a prezentat ca Ursu Marcel, a.n *****. În automobil acesta se afla de unul singur. De la conducătorul auto, au fost solicitate, careva acte de proveniență a mijlocului de transport, cât și permisul de conducere și șoferul s-a conformat și a prezentat. Subsecvent, la fața locului, din discuții cu conducătorul dat s-a simțit un miros puternic de alcool din cavitatea bucală. La fel, fiind întrebat dacă acesta a consumat careva băuturi alcoolice, acesta a confirmat că a servit băuturi alcoolice înainte de a se urca la volanul autovehiculului.

Ca urmare, fiindu-i propus conducătorului auto testarea alcoloscopică cu aparatul Drager, la Ursu Marcel, s-a stabilit o concentrație de alcool în aerul expirat de 0.92 mg/l. Totodată, i-a fost propus colectarea probelor biologice (sângelui), la care ultimul a refuzat categoric menționând faptul că este de acord cu rezultatul ,,Drager,, fapt confirmat prin secvență video.

După testarea alcooscopică, i-au explicat Ursu Marcel că testarea alcooscopică a stabilit că el se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și că în acțiunile acestuia există o bănuială rezonabilă că a comis o infracțiune, explicându-i drepturile și obligațiile acestuia și aducându-i la cunoștință eventualele consecințe. De asemenea, i-au explicat că, în cazul în care nu este de acord cu procedura testării, funcționarea aparatului de testare sau rezultatul testării are dreptul de a-l contesta prin examinarea medicală cu recoltarea obligatorie a probelor biologice, la care acesta i-a comunicat că refuză și este de acord cu rezultatul.

Ulterior, la fața locului, în mun. Orhei, șoferul Marcel Ursu a fost înlăturat de la conducerea unității de transport și a fost însoțit la IP Orhei, pentru documentarea acestuia pe faptul conducerii mijlocul de transport în stare de ebrietate, iar unitatea de transport al acestuia a fost ridicată și plasată la parcarea specială din mun. Orhei. La fel, momentul supunerii testării alcoolscopice a fost fixat video.(f. d. 21-22);

- Procesul-verbal de consemnare a celor constatate din 17.03.2025, conform căruia rezultă că s-a constatat fapta de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate de către Ursu Marcel, la data de 17.03.2025. (f.d.4);

-Procesul-verbal de efectuare a testării alcoolscopice cu mijlocul tehnic omologat și verificat metrologic din 17.03.2025 și tichetul „Drager" din aceiași dată, ora 20:57, din care rezultă că în aerul expirat de către Ursu Marcel este o concentrație de vapori de alcool de 0,92 mg/l, ceea ce depășește limita admisibilă, (f. d. 15);

- Procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 17.03.2025 prin care, Ursu Marcel a fost înlăturat de la conducerea mijlocului de transport, drept temei de înlăturare fiind stabilirea faptului că a condus în stare de ebrietate alcoolică.(f. d. 10);

- ***Procesul- verbal de ridicare și aducere a vechiculului la parcarea specială din 17.03.2025,*** din care rezultă că automobilul de model „*****”, cu numere de înmatriculare *****, a fost plasat la parcarea specială din mun. Orhei, str. Unirii 49B. (f. d. 11);

- ***Procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 17.03.2025*** din care rezultă că de la Ursu Marcel a fost ridicat permisul de conducere cu nr. 228403934 de categoria ”B1, B, C1, C” eliberat la 05.11.2022 de ASP. (f. d. 13);

- Procesul-verbal de ridicare din 18.03.2025, prin care s-a ridicat de la Jingan Constantin un CD cu imagini video, ăn care este fixată procedura de testare a lui Ursu Marcel. (f.d. 27)

- ***Procesul- verbal de examinare a obiectului din 22.03.2025,*** din care rezultă că examinării au fost supuse 2 fișiere video, care redă procesul de testare alcoolscopică cu aparatul „Drager” a lui Ursu Marcel. Din primul fișier video este fixat momentul stopării automobilul de model „*****”, cu numere de înmatriculare ***** de către colaboratorii de poliție. Din al 2 fișier video, rezultă că angajatul de poliție Alin Sicinschi îi înmânează lui Ursu Marcel un muștuc împachetat pentru a-l despacheta și i se aduce la cunoștință procedura de testare. În continuare după ce Ursu Marcel despachetează muștucul, acesta este introdus în aparatul „Drager”, ultimul suflă în aparat, indicându-se un rezultat de 0,92 mg/l de alcool în aerul expirat, precum și ordonanța din 22.03.2025, privind recunoașterea ca mijloc de probă și anexare la cauza penală din care rezultă că, fișierul video realizat în procesul de testare alcoolscopică stocat pe un suport informațional de tip DVD-R, a fost recunoscut ca mijloc de probă și anexat la cauza penală. (f.d. 29-31)

- Informația din sistemul SIC „Acces Web” din care rezultă că ***Ursu Marcel*** este posesor al permisului de conducere a mijloacelor de transport. (f.d. 36).

Încadrarea juridică a faptelor reţinute de instanţă în sarcina inculpatului.

Conform ordonanței de punere sub învinuire din 18.03.2025 (f.d.66), dar și potrivit rechizitoriului, inculpatul Ursu Marcel a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal.

Reieşind din prevederile art. 8 Cod de procedură penală al RM, *precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova,* orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (3) din Codul de procedură penală al RM, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Vinovăția persoanei se stabilește în cadrul unui proces cu respectarea garanților procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției. Sarcina probațiunii aparține părții acuzării. Legea procesual-penală stabilește că răsturnarea prezumției nevinovăției sau concluziile despre vinovăția persoanei despre săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Totodată, Curtea europeană a drepturilor omului, în jurisprudența sa, statuează principiul prezumției de nevinovăție impune, între altele, ca, în îndeplinirea funcțiilor lor, membrii completului de judecată să nu pornească de la ideea preconceputăcă inculpatul a săvârșit fapta incriminată; sarcina probei revine acuzării și orice îndoială este în avantajul persoanei acuzate. În plus, acuzarea are obligația de a-i preciza persoanei în cauză ce acuzații i se aduc – pentru a-i oferi ocazia să își pregătească și să își prezinte apărarea în mod corespunzător – și de a oferi probe suficiente pentru a întemeia o declarație de vinovăție (***Barberà, Messegué și Jabardo împotriva Spaniei, pct. 77; Janosevic împotriva Suediei, pct. 97***). Prezumția de nevinovăție este încălcată în cazul în care sarcina probei este transferată de la acuzare apărării (*Telfner împotriva Austriei, pct. 15*).

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

În conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală al RM, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. *Nicio probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru* organul de urmărire penală sau *instanța de judecată*. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la *a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate*. Hotărârea de condamnare nu se poate întemeia, în măsură determinantă, pe declarațiile martorului protejat sau pe probele obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații.

Potrivit prevederilor art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală al RM, probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță, iar conform dispoziției art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor

administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală al RM, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

La fel, prin prisma *art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale*, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

Articolul 264[1] alin.(1) din Codul penal al RM, stabileşte răspunderea penală pentru conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentraţie de alcool în sânge ce depăşeşte 0,7 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,35 mg/l ori care se află în stare de ebrietate produsă de substanţe stupefiante şi/sau de alte substanţe cu efecte similare.

Instanța de judecată, reține faptul că, infracțiunea prevăzute de art. 264[1] din Codul penal al RM, este plasată de către legiuitor în Capitolul XII „Infracțiuni în domeniul transporturilor”, din Partea specială a Codului penal, componența căreia presupune existența următoarelor elemente constitutive.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art.264[1] Cod penal al RM, îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate. Din acest punct de vedere, potrivit lit. a) pct.14 Regulamentului circulației rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele, să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, precum și sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției.

La rândul său, art.18 al Legii privind siguranța traficului rutier nr.131 din 07.06.2007 stabilește, printre altele, că, pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul lui trebuie să fie apt din punct de vedere psihofiziologic.

În ce privește latura obiectivă a acestei infracțiuni, ea are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat; 2) mijlocul de săvârșire a infracțiunii, și anume – mijlocul de transport în sensul art.132 Cod penal; 3) locul comiterii faptei – drum public.

În conformitate cu art.134[12] din Codul penal al RM, prin stare de ebrietate se înțelege starea de dereglare psihofuncţională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri şi/sau de alte substanțe cu efecte similare.

Infracțiunea prevăzută la art. 264[1] din Codul penal, este una formală. Ea se consideră consumată din momentul începerii conducerii mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art. 264[1] din Codul penal al RM, se caracterizează prin intenție directă. Intenția inculpatului se demonstrează atât prin declarațiile acestuia, cât și din circumstanțele obiective, constatate prin mijloacele de probă administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată.

Inculpatul *Ursu Marcel* își dădea seama de caracterul prejudiciabil al faptei, însă indiferent de aceasta, sperând că nu va fi identificat de organele de drept, a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 16 ani, având calitatea specială de conducător al autovehiculului.

În ce privește calitatea specială de conducător al autovehiculului, instanța de judecată a constatat supra, că inculpatul *Ursu Marcel* a avut această calitate.

Astfel, se constată că, inculpatul Ursu Marcel, întrunește semnele subiectului infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) din Codul penal al RM.

Audiind participanții la proces, cercetând probele prezentate din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, reieșind din limitele învinuirii înaintate, instanța de judecată consideră că, sunt întrunite toate elementele componenței de infracțiune prevăzute la *art. 264[1] alin. (1) din Codul penal,* iar vinovăția inculpatului Ursu Marcel, a fost demonstrată „dincolo de oricare dubii rezonabile”, de aceea acesta urmează a fi recunoscut vinovat și condamnat pentru infracțiunea comisă.

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului

La aprecierea felului și măsurii de pedeapsă, instanța de judecată se călăuzește de prevederile articolelor 7, 61, 75, 76, 77 din Codul penal și art. 80^1 din Codul penal al RM, și ține cont de gradul și pericolul social al infracțiunii, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei, care atenuează sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicată asupra vinovatului.

Potrivit art. 61 din Codul penal al RM, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1) din Codul penal al RM, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă, că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. *Or,* practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Referitor la gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, de caracterul și gradul pericolului social deosebit al infracțiunii comise, *instanța de judecată reține*

că, infracțiunea de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică se caracterizează printr-un grad sporit de pericol în societate, deoarece conducerea în stare de ebrietate a autovehiculelor este una din principalele cauze, *care pot genera accidente rutiere soldate cu urmări grave*, iar în pofida eforturilor întreprinse de autoritățile statului, care tinde a fi contracarat prin supunerea șoferilor testării alcoolscopice obligatorii, *acest flagel continuă să fie unul frecvent întâlnit.*

Conform prevederilor *art. 16 alin. (3) din Codul penal al RM*, infracțiunea prevăzută la art. 264^1 alin. (1) din Codul penal *este una mai puțin gravă și prevede o pedeapsă sub formă de* amendă în mărime de *la 1500 la 2500 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.*

Totodată, în corespundere cu art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Potrivit alin. (2) art. 80^1 din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art. 181^1–182, 239–240, 242^1, 242^2, 256, art. 264 alin. (2), (4), (6), **art. 264^1,** $324–335^1$, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, *acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod* în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Astfel, inculpatul Ursu Marcel beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în temeiul art.80^1 Cod penal.

Respectiv, noile limite ale pedepsei, care sunt pasibile aplicării față de inculpatul Ursu Marcel, pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute la art.264^1 alin. (1) din Codul penal, determinate potrivit art. 80^1 alin. (2) din Codul penal, urmează a fi stabilite după cum urmează: pînă la 1875 de unităţi convenţionale sau cu închisoare pînă la 2 ani și 3 luni.

Privind persoana celui vinovat, instanţa atestă că inculpatul ***Ursu Marcel***, la locul de trai se caracterizează pozitiv, este încadrat în cîmpul muncii, nu are careva persoane la întreținere, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, ***anterior judecat pentru infracțiuni similare, antecedentele penale fiind stinse.***

Drept circumstanțe atenuante, conform art.76 din Codul penal, instanța v-a reține căința sinceră.

Totodată, recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu se poate considera ca o circumstanță atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

Corelativ, art. 77 din Codul penal al RM, stabileşte circumstanțele agravante, care au caracter exhaustiv și pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului.

În speță, procurorul nu a indicat în rechizitoriu prezența circumstanțelor agravante*, deși urma să să indice săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare.*

La caz, instanța reține, că inculpatul ***Ursu Marcel***, anterior a fost în conflict cu Legea penală, *a executat integral pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Orhei din 11.11.2011 (f.d47). La fel,* inculpatul *a executat integral pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 20.12.2018, (f.d53) și conform informației de la Biroul de Probațiune Orhei din 11.01.2022, se confirmă că* ***Ursu Marcel*** *a executat integral pedeapsa principală şi complimentară stabilită prin sentința Judecătorie Orhei, sediul Rezina din 20.12.2018, fiind exclus de la evidență.* (f.d. 54)

Referitor la gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, de caracterul și gradul pericolului social deosebit al infracțiunii comise, *instanța de judecată reține că, infracțiunea de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, se caracterizează printr-un grad sporit de pericol în societate*, deoarece conducerea în stare de ebrietate a autovehiculelor este una din principalele cauze, *care pot genera accidente rutiere soldate cu urmări grave*, iar în pofida eforturilor întreprinse de autoritățile statului, care tinde a fi contracarat prin supunerea șoferilor testării alcoolscopice obligatorii, *acest flagel continuă să fie unul frecvent întâlnit.*

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracţiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

Luând în considerație faptul că, inculpatul ***Ursu Marcel*** *a recunoscut vina, a indicat că îi pare rău de cele întîmplate, avînd în vedere că, a recunoscut integral vina,* ***nu prezintă pericol social,*** este încadrat în cîmpul muncii, se va ține cont și de atitudinea inculpatului față de obligațiunile procedurale, manifestate pe perioada

examinării cauzei în fond, fiind prezent la ședințele de judecată, nu a admis acțiuni neîntemeiate de a tergiversa examinarea cauzei, instanța de judecată consideră că, reeducarea inculpatului este posibilă *fără izolarea nemijlocită acestuia la moment de societate*, fiind convinsă că, ***sistemul de valori cultivate în penitenciar nu trebuie să fie prima soluție de corectare a comportamentului unei persoane***. Prin urmare, instanța consideră că în prezenta cauză, personalitatea inculpatului, prezintă garanțiile unei conduite, ce permite instanţei de judecată de a da dovadă de clemență ***și de a acorda inculpatului posibilitatea de a păși pe calea corectării şi reeducării și de a trage concluziile necesare și de a demonstra că infracţiunea comisă este o ultimă greșeală în viaţa acestuia, care nu se va mai repeta***.

Or, corectarea condamnatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvîrșite, el trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate şi că numai prin respectarea legii *el va putea evita aplicarea şi executarea altor pedepse.*

La caz, instanţa de judecată, efectuând o analiză complexă a circumstanţelor cauzei şi a personalităţii inculpatului ***Ursu Marcel***, urmărind în acest sens comportamentul său în viaţa socială, precum şi cel din înainte şi după săvârşirea infracţiunii incriminate, consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei şi personalitatea inculpatului, corijarea şi reeducarea acestuia este posibilă cu aplicarea ***unei pedepse sub formă de închisoare***, **dar cu *suspendarea condiționată a executării pedepsei***.

Totodată, instanța de judecată ține să reitereze că scopul pedepsei penale nu este ca, aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că, pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei și statul să nu urmărească răzbunarea, prin încălcarea dreptului, *ci realizarea dreptății*, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității.

Mai mult, instanța menţionează că și Curtea europeană a drepturilor omului în jurisprudenţa sa, **s-a pronunţat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate** (***cauza Varga şi alţii v. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski v. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158***), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenţiei, şi nu aplicarea automată a pedepsei închisorii **(*cauza Kyprianou v. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108*).**

Totodată, *este de datoria instanței de judecată la stabilirea pedepsei să acorde o atenție deosebită infracțiunilor în domeniul transportului, având în vedere că la moment pentru Republica Moldova, încălcarea acestor interdicții constituie un flagel, care trebuie curmat*.

Ținând cont de cele descrise, de persoana inculpatului, de poziția ultimului

vis-a-vis de pedeapsă, de poziția părții apărării, de concluziile acuzatorului de stat, precum și de circumstanțele în care s-a produs şi a fost comisă infracțiunea, ***reieșind din prevederile art. 80[1] Codul penal,*** instanța consideră că realizarea scopului pedepsei penale de reeducare a făptuitorului şi de prevenire a comiterii de către acesta a unor noi infracţiuni poate fi atins prin stabilirea inculpatului, ***Ursu Marcel***, *pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(1) Cod penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe* ***un termen de 2 (doi) ani.***

În corespundere cu art. 72 alin. (3) din Codul penal al RM, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni ***mai puţin grave*** şi grave, săvîrşite cu intenţie*, prin urmare, inculpatul urmează să execute pedeapsa în penitenciar de tip semiînchis*.

Instanța conchide că, prin aplicarea pedepsei stabilite va fi atins scopul pedepsei penale, precum şi va fi restabilită echitatea socială şi va impune inculpatul să deducă pe viitor concluziile necesare din infracțiunea comisă.

În acest context, instanța de judecată va ține cont și de jurisprudența CEDO, potrivit căreia: „*...**soluția cea mai potrivită pentru problema supra-aglomerării în penitenciare, ar fi reducerea numărului de deținuți prin utilizarea mai frecventă a măsurilor punitive non-privative de libertate și minimizarea recurgerii la detenția preventivă”*** (*cauza Varga și alții vs Ungaria, cererile nr. 1409/12, 45135/12, 73712/12, 34001/13, 44055/13 și 64586/13 din 10.03.2015*), precum ***și de Recomandările Comitetului de Miniștri ONU nr. R (99) 22 și Rec (2006) 13, care invită statele să încurajeze procurorii și judecătorii de a folosi cât mai mult posibil alternativele la detenție.***

Subsecvent, instanța de judecată reține că în prezent persoanele deținute în instituțiile penitenciare recurg tot mai des la înaintarea plângerilor împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului sau ale prevenitului, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În consecință, în situațiile în care se constată că condamnații au fost deținuți în condiții care le-au afectat drepturile, ***din bugetul statului se achită despăgubiri, iar astfel, statul suferă cheltuieli suplimentare****.*

La caz, instanța de judecată reține jurisprudența constantă a CEDO, potrivit căreia atunci când un stat nu poate garanta fiecărui deţinut condiţii de detenţie conforme cu art. 3 din Convenţie, *cea mai potrivită soluție pentru problema supraaglomerării ar fi reducerea numărului persoanelor private de libertate folosind mai frecvent măsurile neprivative de libertate* (*a se vedea Norbert Sikorski vs Polonia).*

În acest sens, aplicînd prevederile art. 8 și 10 Cod penal, în conformitate cu

prevederile art.90 alin.(1), (2) şi (6) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvârșite cu intenţie *şi de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârşite din imprudenţă*, *instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei şi de persoana celui vinovat*, *va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită*, *ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului*, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, *termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.* Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probațiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv. *Perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă se stabileşte de instanţa de judecată în limitele de la 1 an la 3 ani*.

Aplicând condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei, instanţa de judecată îl poate obliga pe condamnat:

a) să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta;

b) să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile;

c) să nu frecventeze anumite locuri, stabilite de instanţă, fiind supus monitorizării electronice, dar nu mai mult de 12 luni;

d) să urmeze un tratament în caz de alcoolism, narcomanie, toxicomanie, virus HIV sau de boală venerică;

e) să repare daunele cauzate victimei şi/sau familiei victimei în cuantumul şi în termenele stabilite de instanţă;

f) să finalizeze învăţământul obligatoriu, să urmeze un curs de instruire sau de calificare profesională;

g) să participe la programe probaţionale;

h) să presteze muncă neremunerată în folosul comunităţii, dar numai cu acordul acestuia.

Având în vedere termenul pedepsei cu închisoarea stabilit inculpatului ***Ursu Marcel*** *și de circumstanțele cauzei reținute în prezenta sentință*, instanța de judecată apreciază că executarea efectivă a pedepsei cu închisoarea, stabilită acestuia nu este rațională, *or,* inculpatul ***Ursu Marcel,*** *mai* merită o șansă de a demonstra că corectarea sa este posibilă fără punerea în executare a pedepsei, *motiv pentru care*, potrivit prevederilor *art. art.89 alin.(2) lit.a) şi 90 alin.(1) Cod penal*, instanța de judecată consideră necesar de a dispune suspendarea executării

pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului ***Ursu Marcel,*** pe o perioada de probațiune ***de 1 (unu) an și 4(patru)***, cu acordarea posibilității ca în perioada de probațiune, prin respectarea condiţiilor probaţiunii să îndreptăţească încrederea ce i s-a acordat.

Totodată, reieșind din caracterul infracțiunii comise, pericolul social al acestuia, *în temeiul art. 90 alin. (6) pct. a) și b) Cod penal*, instanța de judecată apreciază ca fiind oportun de a pune în seama lui ***Ursu Marcel***, ca în perioada de probațiune fixată: - ***a) să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta;*** **b)** ***să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile.***

Instanța de judecată apreciază că o astfel de soluție va oferi o mai bună protecţie intereselor societăţii şi va evita consecinţele negative ale izolării de societate a vinovaților şi a plasării acestora în mediul penitenciar.

În aceeaşi ordine de idei, instanţa de judecată reiterează că durata perioadei de probaţiune şi situaţia în care aceasta îl va pune pe condamnat, care va fi obligați permanent să-şi adapteze comportamentul la obligaţiile impuse de către instanţă, ***poate fi asimilată unei pedepse, iar prin urmare reeducarea inculpatului va fi mai efectivă, iar scopul prevenției speciale şi inclusiv al celei generale va fi atins şi în condiţiile descrise anterior***.

În confomitate cu prevederile art.90 alin.(9)-(11) Cod penal, instanţa de judecată informează inculpatul ***Ursu Marcel*** că în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei, *în decursul perioadei de probaţiune încalcă în mod sistematic obligaţiile stabilite instanţa de judecată*, la propunerea organului care exercită controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea executării pedepsei, *poate pronunţa o încheiere cu privire la anularea condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei şi la trimiterea condamnatului pentru a executa*, deplin sau parţial pedeapsa stabilită prin hotărârea instanţei de judecată. *La fel, în cazul în care în perioada de probaţiune va comite o nouă infracţiune intenţionată, instanţa de judecată îi va stabili o pedeapsă în condiţiile art.85 Cod penal.*

În acest sens, se reține că*, suspendarea executării pedepsei cu închisoarea stabilite inculpatului* ***Ursu Marcel****,* pe *termen lung, va oferi o mai bună protecție intereselor societății şi va evita consecințele negative ale izolării de societate a vinovatului și a plasării acestuia în mediul penitenciar*. În aceeași ordine de idei, instanța de judecată reiterează că durata perioadei de probațiune și situația în care aceasta îl va pune pe condamnat, *care va fi obligat permanent să-și adapteze comportamentul la obligațiile impuse de către instanță, poate fi asimilată unei pedepse,* iar prin urmare, *reeducarea condamnatului va fi mai efectivă, iar scopul prevenției speciale și inclusiv al celei generale va fi atins și în condițiile descrise anterior.*

În opinia celor menționate supra, se reține că, pedeapsa aplicată inculpatului ***Ursu Marcel***, urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de Legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, iar persoana să fie silită să să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

Cu referire la solicitarea apărătorului privind aplicarea prevederilor art. 79 Cod pena*l,* în privința inculpatului și anume, să nu fie îi fie anulat dreptul de a conduce mijloace de transport, sub aspectul că, *Ursu Marcel* are reputație ireproșabilă, la locul de trai se caracterizează pozitiv și se căiește sincer, *instanța de judecată precizează că acestea nu pot fi considerate ca circumstanțe excepționale care micșorează gravitatea faptei,* or din materialele cauzei rezultă că inculpatul nu este la prima abatere, fiind anterior condamnat pentru infracțiuni similare, și care de altfel, nu și-a făcut concluziile cuvenite și continuă să comită noi infracțiuni.

În aceeași ordine de idei, în conformitate cu prevederile art. 65[1] alin.(3) Cod penal al RM, în privința inculpatului ***Ursu Marcel*****, *urmează a fi aplicată pedeapsa complementară în formă de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport***, cu redobândirea ulterioară a permisului de conducere, în modul stabilit de lege.

Instanța de judecată constată că, la caz, nu au fost identificate careva circumstanțe excepționale care ar constitui temei de ne aplicare inculpatului a pedepsei complementare obligatorii, în condițiile art. 79 Cod penal.

Conform art. 88 alin. (3) Cod penal, *timpul aflării persoanei sub arest preventiv până la judecarea cauzei se include în termenul închisorii, calculându-se o zi pentru o zi,* iar în termenul muncii neremunerate în folosul comunităţii – calculându-se o zi de arest preventiv pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Potrivit procesului – verbal de reținere din 17.03.2025, Ursu Marcel a fost reținut de facto la 17.03.2025, ora 20.25. (f.d.58)

Ulterior, prin ordonanța procurorului în Procuratura r-nului Orhei, Alexandru Morgun din 18 martie 2025, ora 14.00, Ursu Marcel a fost eliberat în legătură cu lipsa temeiurilor de a priva în continuare persoana de libertate (f. d. 71).

Potrivit pct.57 al Hotărârii Curții Constituționale nr.3 din 23.02.2016, constituie lipsire de libertate atât reținerea (*Străisteanu şi alţii v. Moldova,* nr. 4834/06, §§ 85-88, 7 aprilie 2009, sau *Witold Litwa v. Polonia,* nr.26629/95, 4 aprilie 2000), cât şi arestarea preventivă sau arestarea la domiciliu (Mancini v. Italia, nr. 44955/98, § 17; sau *Nikolova v. Bulgaria* (nr. 2), nr. 40896/98, § 60 şi 74, 30 septembrie 2004).

În pct.2 lit. a) al dispozitivului aceleași hotărâri, Înalta Curte constat că (...) termenul arestului preventiv include timpul în care persoana 1) a fost reținută şi s-a aflat în arest preventiv; 2) a fost sub arest la domiciliu; 3) s-a aflat într-o instituţie medicală, la decizia instanţei de judecată, pentru expertiză în condiții de staționar, precum şi la tratament, în urma aplicării în privința ei a măsurilor de constrângere cu caracter medical.

În asemenea circumstanţe, instanța de judecată apreciază necesar ca în termenul executării pedepsei stabilit inculpatului **Ursu Marcel** prin prezenta sentință, urmează a fi inclus termenul *deținerii acestuia în stare de reținere* de la data de *17.03.2025, ora 20.25 până la 18.03.2025, ora 14.00.*

ACȚIUNEA CIVILĂ

Conform prevederilor art. 385 alin. (1) pct.10) din Codul de procedură penală al RM, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea *dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă.*

În conformitate cu art. 220 alin. (3) din Codul procedură penală al RM, hotărârea privind acţiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil.

În speță, potrivit materialelor cauzei penale şi a informației la rechizitoriu acţiune civilă nu a fost înaintată.

CORPURI DELICTE

Conform prevederilor art. 385 alin. (1) pct.13) din Codul de procedură penală al RM, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea privind soarta corpurilor delicte.

Soluționând soarta corpurilor delicte în condițiile art. 162 Cod de procedură penală al RM, se atestă că în prezenta cauză penală, corpuri delicte nu au fost recunoscute.

Totodată, conform articolului 157 din Codul de procedură penală, (1) *Constituie mijloc material de probă d*ocumentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă *în ele sînt expuse ori adeverite circumstanţe care au importanţă pentru cauză*.

Documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, *la materialele dosarului şi se păstrează atîta timp cît se păstrează dosarul respectiv.* În cazul în care documentele în original sînt necesare pentru evidenţă, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite

deţinătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrîndu-se în dosar.

Documentele se prezintă de către persoanele fizice şi juridice la demersul organului de urmărire penală făcut din oficiu sau la cererea altor participanți la proces ori la demersul instanţei făcut la cererea părților, precum şi de către părți în cadrul urmăririi penale sau în procesul judecării cauzei.

În cazurile în care documentele conțin cel puțin unul din elementele menționate în art. 158, acestea se recunosc drept corpuri delicte.

Astfel, instanța atestă că prin ordonanța de recunoaștere și anexare a mijloacelor materiale de probă la cauza penală din 22.03.2025 (f.d.13, 32), au fost recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă: procesul-verbal de consemnare a celor constatate cu privire la săvârșirea unei infracțiuni din data de 17.03.2025; procesul- verbal de testare alcoolscopică din data de 17.03.2025; tichetul ,,Drager,, cu nr. 6347 pe numele lui Ursu Marcel, a.n. *****; certificat cu nr. 7004 din data de 04.10.2025; buletin metrologic cu nr. 2.3.6.49-292C; îndreptarea din data de 17 martie 2025, pe numele lui Ursu Marcel; procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din data de 17 martie 2025; procesul-verbal de ridicare și aducerea a vehiculului la parcarea specială; ordonanță și procesul- verbal de ridicare, din data de 17 martie 2025, prin care Ursu Marcel i-s fost ridicat permisul de conducere cu nr. 228403934; un sport informațional DVD-R pe care sunt stocate două fișiere video din data de 17 martie 2025, realizate la documentarea cazului, ridicat prin ordonanță și proces-verbal de ridicare de la subofițerul Serviciului Supraveghere Tehnică și Accidente Rutiere a Inspectoratului de Poliție Orhei, Jingan Ion.

Astfel, soluționând soarta mijloacelor materiale de probă, indicate supra, instanța concluzionează că, acesta urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale pe toată durata păstrării acesteia.

CHELTUIELI JUDICIARE

Potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 14) din Codul de procedură penală al RM, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

În cadrul examinării cauzei, acuzatorul de stat, nu a solicitat încasarea din contul inculpatului a căror va cheltuieli de judecată.

MĂSURA PREVENTIVĂ

Conform art. 385 alin. (1) pct.15) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea, dacă urmează să

fie revocată, înlocuită *sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului.*

La fel, potrivit art. 395 alin.(1) lit.5) Cod de procedură penală al RM, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

În speță, în cadrul urmării penale, prin încheierea judecătorului de instrucție a Judecătoriei Orhei, sediul Central din 18 martie 2025, a fost autorizată ridicarea provizorie a permisului de conducere pentru categoria/subcategoria ”B1”, „B”, ”C1” și ”C” nr. 228403934, eliberat pe numele inculpatului Ursu Marcel, ***până la examinarea cauzei și existența unei hotărâri definitive*. (f.d.76-78).**

Astfel, *reieșind din faptul că, instanța a stabilit lui Ursu Marcel, pedeapsa complementară sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport*, se consideră necesar, ***a menține măsura preventivă***, ridicarea provizorie a permisului de conducere pentru categoria/subcategoria ”B1”, „B”, ”C1” și ”C” nr. 228403934 eliberat pe numele inculpatului Ursu Marcel, ***până când sentința va deveni definitivă.***

La 17 martie 2025, ora 20.25, Ursu Marcel în conformitate cu prevederile art. 166-167 din Codul de procedură penală a fost reținut pe un termen de 72 ore.(f.d.58)

Prin ordonanța procurorului în Procuratura r-nului Orhei, Alexandru Morgun din 18 martie 2025, ora 14.00, Ursu Marcel a fost eliberat în legătură cu lipsa temeiurilor de a priva în continuare persoana de libertate (f. d. 71).

Ulterior, prin ordonanța procurorului în Procuratura r-nului Orhei, Alexandru Morgun din 18 martie 2025 în privința lui *Ursu Marcel*, a fost aplicată măsura preventivă obligarea de a nu părăsi localitatea pe un termen de 60 zile, *care a expirat de drept. (f. d. 72)*

Avînd în vedere că în privința inculpatului *Ursu Marcel* va fi pronunțată o sentință de condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată consideră necesar de a aplica în privința acestuia- ***măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara, până la intrarea prezentei sentințe în vigoare.***

În conformitate cu prevederile art. 8, art. 80^1 Cod penal al RM, 364^1, 384, 385, 389, 392-395, 400, 474-475, 480, 485 Cod de procedură penală al RM, instanţa de judecată,

C O N D A M N Ă:

Ursu Marcel se recunoaşte vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal al RM şi cu aplicarea art. 80^1 Cod penal, i se stabileşte pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de **2 (doi) ani**, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Conform art.90 din Codul penal, executarea pedepsei cu închisoarea stabilite în privința lui **Ursu Marcel** prin prezenta sentință, se suspendă condiționat pe o perioada de probațiune **de 1 (unu) an și 4(patru),** şi nu va fi executată, dacă condamnatul în perioada de probațiune nu va săvârși o nouă infracțiune şi prin comportare exemplară şi muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Conform art. 90 alin. (6) lit. a) și b) din Codul penal, se obligă **Ursu Marcel** ca pe perioada termenului de probațiune fixat:

a) să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta;

b) *să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile*.

În baza art. 184 alin. (1) și art. 261 alin. (1) Cod de executare, obligația de supraveghere a inculpatului **Ursu Marcel***,* se pune în sarcina Biroului de probațiune de la locul de trai a acestuia.

Se include în termenul executării pedepsei **lui Ursu Marcel**, perioada *deținerii acestuia în stare de reținere la etapa urmăririi penale* de la data de *17.03.2025, ora 20.25 până la 18.03.2025, ora 14.00.*

Se aplică în privința lui **Ursu Marcel***, măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara, până la intrarea în vigoare a prezentei sentințe*.

Se menține măsura preventivă aplicată lui Ursu Marcel - ridicarea provizorie a permisului de conducere pentru categoria/subcategoria ”B1”, „B”, ”C1” și ”C” nr. 228403934 eliberat pe numele inculpatului Ursu Marcel, *până când sentința va deveni definitivă.*

Copia prezentei sentinţe, la devenirea definitivă, urmează a fi remisă Agenţiei Servicii Publice şi Inspectoratului de Poliție Orhei, Serviciul Supraveghere Tehnică și Accidente Rutiere, în vederea asigurării evidenţei și executării pedepsei complementare aplicate lui Ursu Marcel, ***de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport.***

Mijloacele materiale de probă, recunoscute prin ordonanțele din *22.03.2025*, de păstrat la materialele cauzei penale pe toată durata păstrării acesteia.

Acțiune civilă nu a fost înaintată.

Cheltuieli judiciare nu au fost solicitate.

Sentința poate fi atacată la Curtea de Apel Nord prin intermediul Judecătoriei Orhei, în termen de 15 zile de la pronunțare.

Preşedintele şedinţei, judecător (semnătura) Viorica Severin

Copia corespunde originalului Viorica Severin